வந்து அவர்கள் தக்க நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு இது ஒரு தூண்டு கோலாக அமையும் என்ற முறையில் இந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றித் தருவீர்கள் என்று நான் கருதுகிறேன்.

மேலும் இங்கே கொடுக்கப்பட்டுள்ள தீர்மானத்தில், இந்தியர் வழி வந்த தமிழர் என்ற சொற்றொடருக்குப் பக்கத்தில், 'மலைத தோட்டத் தமிழ்த் தொழிலாளர்கள்' என்ற சொற் றொடரையும் இணைத்துக் கொள்ளும்படி கேட்டுக் கொண்டு, இந்தத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

*டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அவை முன்னர் அவர்கள் இந்த அவையின் முன்னால் வைத்துள்ள மிக முக்கியமான இந்தத் தீர்மானத்தை நான் வழி மொழிகின்ற கடமையுணர்ச்சியோடு சில வார்த்தைகளை கூற விரும்புகிறேன். ஏறத்தாழ, இருபது ஆண்டு காலமாகவே, இலங்கையில் தமிழர்களுடைய பிரச்னை அவ்வப்போது பயங்கர மாக எழுவதும், இன வெறிக்கு, ஆதிக்க வெறிக்கு, அங்குள்ள தமிழர்கள் பலியாகின்ற சூழல் ஏற்படுவதும், அவர்களுடைய கண்ணீர் வெளிப்படும்போது எல்லாம், அதனைத் துடைத்திடும் கரங்கள் தாய்த் தமிழகத்திலேயிருந்து நீளுவதும், நம் வரலாற்று நிகழ்ச்சியாக ஆகி விட்டதாக நாம் உணர்கிறோம்.

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் வாழ்ந்த காலத்திலேயே, இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்பே, இலங்கையிலுள்ள தமிழர்கள் தமிழ் மங்கையர், தமிழ் மழலையர் இவர்கள் அனைவரும் மரண வேதனைக்கு, மானபங்கத்திற்கு ஆட்படுத்தப் பட்டபோது, தமிழ்நாடு கொடுத்த குரலின் காரணமாக அமைதி நிலவிடவும், அதற்குப் பிறகு ஒரு நீண்ட இடைவெளி காலம் தமிழர்கள் நிம்மதியாக வாழ்ந்திடவுமான ஒரு நிலை இலங்கைச் சீமையில் ஏற்பட்டது. ஆனால், இலங்கை சுதந்திரம் பெற்ற நாட்களுக்குப் பிறகு; இலங்கையிலே இருக்கின்ற சிங்கள மக்க ளோடு தாங்களும் ஒற்றுமையாக, அதே நேரத்திலே தமிழர் களுக்கு உரிய கலாச்சார, மொழி, இன, உரிமைகளைச் சமமாகப் பெற்று, வாழ வேண்டுமென்ற திட்டம் வகுத்துக் கொண்டு, வாழ்ந்த தமிழர்கள், தனி நாடு கேட்க வேண்டிய அளவுக்கு துரத்தப்படுகின்ற ஒரு சூழ்நிலை உருவாயிற்று.

இனி தங்களால் இணைந்திருந்து வாழமுடியாது என்ற ஒரு நிலைமை ஏற்பட்ட காரணத்தினால் விடுதலைப் போர்க் கொடியை இலங்கையிலுள்ள தமிழர்கள் உயர்த் தினார்கள். அதன் தொடர்பான விளக்கங்களில், இந்தத் தீர்மானத்தின் அடிப்படையில் இந்த அவையில் நான் எந்தக் கருத்துக்களையும் எடுத்து வைக்க விரும்பவில்லை.

முழுக்க முழுக்க வெளிநாட்டுப் பிரச்சினை இது என்று சொல்லப்பட்டாலும் கூட, அதே முழுக்க முழுக்க என்ற சொற்களைப் பயன்படுத்தி முழுக்க முழுக்க இதை நாம் அறவே தவிர்த்து விடுகின்ற பிரச்சினை அல்ல என்பதையும் எடுத்துக் காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன், இதை இந்த அவையிலுள்ளவர்களுக்கு அல்ல, இந்தியப் பேரரசை இன்றைக்கு நடாத்திக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கு இந்த அவையின் சார்பாக, இந்த தீர்மானத்தின் அடிப்படையில் நான் எடுத்துக்காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

வெளிநாட்டுப் பிரச்சினைகளில், குறிப்பாக மைனாரிட்டிஸ் ரைட்ஸ் போன்ற வெளிநாட்டுப் பிரச்சினைகளில் தலையிடுகிற உரிமையையும், அதுபற்றிப் பேசுகிற உரிமையையும் மக்கள் உரிமைச் சங்கங்கள் உலக அளவில் பெற்றிருக்கின்றன என்பதை நாம் மிகவும் தெளிவாக அறிவோம். குறிப்பாக சிறுபான்மையோர் உரிமையானாலும், தொழிலாளர் உரிமையானாலும், வெளிநாட்டுக் குடிமக்கள் உரிமையானாலும் இவை எல்லாம் பேணிப் பாதுகாக்கப்பட வேண்டுமென்பதிலே ஆழ்ந்த கவனத்தை அப்படிப்பட்ட மக்கள் உரிமைச் சங்கங்கள் நிலைநாட்டி வருகின்றன. அதே போல் நாம், இந்த அவையிலுள்ள நாம், அவை முன்னவர் நாவலர் அவர்கள் எடுத்துக் காட்டியதுபோல், இன உணர்ச்சியில், மொழி உணர்ச்சியில், பண்பாட்டு உணர்வில் நம்மோடு கலந்திருக்கிற இலங்கைத் தமிழர்கள் பிரச்சினையை தமிழர்கள் என்ற அந்த உணர்வோடு நாம் அணுகுகிறோம் என்றாலும், இந்திய பேரரசு மனிதாபிமான உணர்வோடு இந்தப் பிரச்சினையை அணுகவேண்டுமென்பதுதான் மிக முக்கியமானதும், அவசரமானதும், அவசியமானதுமான நம்முடைய வேண்டுகோள் ஆகும்.

கடந்த சில நாட்களுக்கு முன்புதான் ஒரு பெரும் கலவரம் யாழ்ப்பாணம் பகுதியில் நடைபெற்று தமிழர்கள் அவதிக்குள்ளானார்கள். தமிழர்களின் கோயில்கள் தீக்கிரையாக்கப் பெற்றன. தமிழர்கள் பத்திரிகை அலுவலகங்கள் சூறையாடப்பட்டன. தமிழர்கள் நீண்ட நெடுங்காலமாகப் போற்றிப் பாதுகாத்துவருகின்ற தமிழ் நூல்கள், ஏறத்தாழ இரண்டு கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள இலங்கையிலுள்ள மிகப் பெரிய நூல் நிலையம் சாம்பலாக்கப் பெற்று, ஒரு நூலின் சிறிய பக்கத்தைக் கூட, ஒரு ஏட்டினைக்கூடத் திரும்பப் பெறமுடியாத அளவு கருகிவிட்டது என்ற செய்தியைக் கேள்விப்படுகிறோம். கேள்விப்படுவது மாத்திரமல்ல அமெரிக்கா செல்லுகிற வழியில் சென்னையில் எங்களை எல்லாம் சந்தித்த ஈழத்துத் தலைவர் அமிர்தலிங்கம் அவர்கள் அந்தச் சோகச சம்பவத்தை விவரித்துச் சொன்னார்கள்.

1981 ஆகஸ்ட் 21] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

இந்தக் கொடுமைகளை எல்லாம் இந்தியப் பேரரசின் தலைமையமைச்சர் இந்திரா காந்தி அவர்களிடம் தமிழகத்தின் முதலமைச்சர் அவர்களும் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். நானும் பிரதமர் அவர்களைச் சந்தித்துப் பேசிய நேரத்தில் இதுபற்றி எடுத்துக் சொல்லியிருக்கிறேன். நம்முடைய தமிழர்களுக்காக எடுத்து வைத்த கோரிக்கைளில் ஆழ்ந்த கவனத்தைச் செலுத்திய இந்தியப் பிரதமர் அவர்கள் தக்க ஏற்பாடுகளை நிச்சயமாக இந்தியப் பேரரசு கவனிக்கும் என்ற உறுதிமொழியை எனக்கு அளித்திருக்கிறார்கள். அதைப் போல் முதலமைச்சருக்கு அளித்திருக்கும் சேதிகளை ஏடுகளில் பார்த்து ஓரளவு ஆறுதலும் மனநிறைவும் பெற்றுள்ளேன்.

[முற்பகல் 11—50]

வெளி விவகாரத் துறை அமைச்சர் அவர்களிடத்திலேயும் இதுபற்றி எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இலங்கையிலே தமிழர்கள் தாக்கப்படுகிற நேரத்தில் எல்லாம், தமிழ் நாட்டிலிருந்து இந்தியப் பேரரசுக்கு எல்லாக் கட்சியிலும் உள்ளவர்களாலும் கட்சி சார்பற்ற முறையில் கட்சி வேறுபாடுகளையெல்லாம் கடந்து அனைவரும் தமிழர்கள் என்கின்ற அந்த உணர்வோடு, அவதிப்படுகின்ற தமிழர்கள் இலங்கையிலே இருந்தாலும் அவர்கள் உலகத்தில் வேறு எந்த நாட்டிலோ எந்தப் பகுதியிலோ இருந்தாலும் அவர்களுக்கு ஆதரவாக தமிழகத்திலே இருக்கின்ற 5 கோடி தமிழர்களும் தயாராக இருக்கிறார்கள்; அவர்களுக்கு ஆதரவு தர அரவணைப்புத்தர இருக்கிறார்கள் என்ற உண்மையை நாம் கட்சிகளை எல்லாம் மறந்து நிலைநாட்டி இருக்கிறோம். அந்த வகையிலே தமிழர்களை ஒற்றுமையோடு இன்றைக்கு இந்தத் தீர்மானத்திலே காணுகின்ற ஒரு அரும்பெரும் காட்சியை என்னால் காண முடிகிறது.

இந்தப் பிரச்சினைகளிலே நாம் கருத்து சொல்வதற்கே தகுதியற்றவர்கள் என்று நிச்சயமாக ஆகிவிட மாட்டோம். அயர்லாந்திலே நடைபெறுகின்ற போராட்டத்திலே பாபிசாண்டர்ஸை தொடர்ந்து இதுவரையில் 10 பேர்கள் உண்ணாவிரதம் இருந்து இறந்திருக்கிறார்கள் என்றால் அவர்களுக்கு நாம் அனுதாபம் தெரிவிக்கிறோம். மாநிலங்கள் அவையிலேகூட இதுகுறித்து சில கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். அதுபோல் வெளிநாட்டிலே அவதியுறுகின்றவர்கள் தமிழர்களா இல்லையா என்ற பிரச்சினையை விட அனைவரும் மனிதர்கள் என்கின்ற அந்த உணர்வின் அடிப்படையிலாவது அந்த மனிதாபிமானத் தன்மையோடு இந்தப் பிரச்சினையை அணுக வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் இந்தத் தீர்மானம் இங்கே கொண்டுவரப் பட்டிருக்கிறது. இதிலே

பல கட்சிகளின் சார்பிலே, எல்லாக் கட்சிகளின் சார்பிலும் தீர்மானங்கள், ஒத்திவைப்புத் தீர்மானங்கள், கவன ஈர்ப்புகள் கொடுக்கவேண்டுமென்று நாங்கள் எல்லாம் கருதி, அதற்கான நடவடிக்கையிலே ஈடுபட வேண்டுமென்றிருந்தாலும்கூட அரசின் சார்பிலே இப்படி ஒரு தீர்மானம் வருவது மிகப் பொருத்த முடையது என்று நாங்கள் கருதியதற்கேற்ப அரசின் சார்பிலே வந்திருக்கின்ற தீர்மானத்தை மன நிறைவோடு நான் வழிமொழிந்து தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது என்கின்ற அளவோடு நில்லாமல் இலங்கையிலே வாழுகின்ற தமிழர்களுடைய கண்ணீர் துடைக்கப்பட வேண்டும், அவர்கள் சிந்துகின்ற செந்நீர் நிறுத்தப்பட வேண்டும் என்பதை எடுத்துக் கூறி அமர்கிறேன்.

Thiru K. S. G. HAJA SHAREEF : Mr. Speaker, Sir, I rise to support the Resolution moved by the Hon. Finance Minister about the sufferings of Indians, particularly Tamilians in Ceylon.

It is very unfortunate that the Ceylon Government should have allowed this sort of atrocities committed by Ceylonese on the Indians. This is not the first time that these sort of atrocities are happening. Several times, they have happened there. As Hon. the D.M.K. Leader has said, a Library which is of very great importance has been burnt and the whole thing has come to ashes. I wonder why this sort of thing should not have been anticipated by the Ceylon Government and why they have not stopped, in advance, this sort of calumny on the Tamilians. I am sure the Government of India has already taken a lot of measures and brought pressure on the Ceylon Government.

Now after the promulgation of the Emergency in Ceylon I uonderstand that things have improved. I only wish that this Emergency should have been declared much ealier. I would insist that the Government of India should bring to bear compulsorily in the Ceylon Government to see that those people have suffered loss of life, monetary sufferings, and property sufferrings, should be amply compensated. Till repatriation is done, I warn that there should be no loss of life, and little difficulty sholded be exprienced by Tamilians there. With these words, I join in this Resolution.